

PineBook

天才校医

19

หมอประจำห้อง ฉุกเฉิน

召北 จำเป๋ย เซียน • Kon วาด

บทที่ 1105 กำชับ

ฉินลู่เริ่มหงุดหงิดใจแล้ว “ข้อสอง ตอนนี้นายบาดเจ็บอยู่ ฉันไม่อาจรังแกนาย” ฉินลู่ต๋อยหมัดออกไปในอากาศ

“อะไรวะ” หยวนฮ่าวเบิกตากว้าง จวบจนชั่วขณะนี้เขาถึงเข้าใจว่าทำไมให้อีกฝ่ายมีโชคช่วย แต่กระบวนท่าเมื่อครู่สามารถทะลวงจุดอ่อนของเขาได้จริงๆ สถานการณ์ตอนนี้ของเขา หากยังลงมือกับฉินลู่ ก็เกรงว่าคงยากที่จะเอาชนะได้แล้ว

“นายคิดจะก่อกบฏหรือไง” ทุกคนเริ่มล้อมวงเข้ามาแล้ว

“นั่นสิ รีบขอโทษศิษย์พี่หยวนฮ่าวเลยนะ”

ต่อให้หยวนฮ่าวเอาชนะฉินลู่ไม่ได้จริงๆ แต่หากพวกเขาร่วมมือกัน ก็คงไม่น่าพ่ายแพ้

แม้ว่าเมื่อครู่หยวนฮ่าวแพ้แล้ว แต่คนที่นี่ล้วนเชื่อกันว่าฉินลู่เพียงแค่ว่า

ฉินลู่เป็นเพียงคนที่มาจากนอกเกาะ ต่อให้สามารถเอาชนะหยวนฮ่าว แต่จะสามารถเอาชนะตระกูลของหยวนฮ่าวได้หรือไม่

การเลือกในครั้งนี้ที่จริงก็ไม่ยากนักเลย

ในเวลานี้ ก็มีเพียงชูทงที่ยืนนิ่งอย่างสงบใจ หากคนพวกนี้ตั้งมั่นว่าจะลงมือกับฉินลู่ เขาก็ไม่มีปัญหาห้ามปรามได้เลย!

“ช่างเถอะ แม้ว่าฉันไม่รู้สึกละไรก็ตาม แต่ฉันจะมาใหม่เมื่อถึงตอนนั้นฉันจะสั่งสอนเขาเอง” หยวนฮ่าวกล่าว “นายเอาชนะฉันได้ แต่ก็คงสูญเสียชีวิตไปไม่น้อย ฉันก็ไม่เอาเปรียบนายหรอก”

ถ้าให้คนพวกนี้ช่วยสั่งสอนฉินลู่ ก็ไม่มีประโยชน์อะไร ต่อหน้าตาหรือภาพลักษณ์ของเขาเลย หากยอมให้มีคนรู้มากขึ้น ก็คงคิดไปแค่ว่าเขาไร้ความสามารถ และรังแต่จะยิ่งหัวเราะเยาะเย้ยเขา

“เหอะๆ นายจะลงมือกับฉันก็ได้ แต่เอายาสมุนไพรมาง่ายๆมาให้ฉันก่อน พอฉันได้กินและฟื้นฟูพลังแล้ว พรุ่งนี้

ค่อยลงมือกับนาย” จีนลู่ขบคิด และพูด สถานที่นี้ดูแปลกๆ เขาไม่เห็นคนพวกนี้ไปอยู่ที่ไกลๆ จึงไม่รู้ว่ามีกฎอะไรหรือไม่!

“ครั้งหน้านายยังไม่ชนะสักหนอย แล้วมาเรียกร้องขอสิ่งของไฉ่ยังไง” หยวนฮ่าวต้องไม่ยินดียิ่งอยู่แล้ว

“ฉันซื้อจากนายได้ และแน่นอนว่าถ้านายกลัวก็ช่างมันเถอะ” จีนลู่ถามกลับ “ฉันเป็นคนที่ไม่ชนะแล้วแท้ๆ แต่ทำไมยังจะต้องลงมือกับนายอีกล่ะ”

“หนอย เจ้าหนู นายรู้ว่าพวกเราไม่อาจออกจากค่ายนี้ได้ง่ายๆ ถึงได้ตั้งใจใช้หรือไม่” หยวนฮ่าวพูดในขณะที่ยิ้ม “ถ้าฉันรับปากนาย นายจะเขียนตำรับยามาให้ฉัน แล้วฉันยังต้องตระเตรียมเตาหลอมให้นายด้วยเลยไหม”

ซูทงอาสาวขอเป็นคนไปหยิบกระดาษปากกาจากที่ห้องมาให้จีนลู่

จีนลู่เขียนลงไป แล้วยื่นส่งให้หยวนฮ่าว

หยวนฮ่าวมองรายชื่อยาต้านบน คล้ายว่าก็ไม่ใช่ของล้ำค่าอะไรมากนัก จึงพูดอย่างใจกว้าง “ช่างเถอะ อันนี้ฉันยังพอ

ยกให้นายฟรีๆ ได้ นายไม่จำเป็นต้องให้อะไรฉัน หลังจากนาย
ได้กินมันลงไปแล้ว แค่มาลงมือกับฉันก็พอ”

กินดื่มจนหน้าใจแล้ว ฉันลู่ก็กลับมาถึงยังภายในบ้านฟาง

“เหอะๆ เมื่อครู่ก็แค่ไม่ทันระวังเท่านั้นแหละน่า”
หยวนฮ่าวจงใจพูดอีกหลายครั้ง แล้วถึงค่อยกลับไปพักที่ห้อง
จากนั้นก็ไม้ออกไปไหนอีก!

สักครู่หนึ่ง ชูทงไปหาฉันลู่ “ฉันลู่ ฉันเข้าไปได้ไหม”

“ได้แน่นอน” ไม่นานฉันลู่ก็เปิดประตูให้ชูทงเข้าไป เรียก
ไต้หวันนอกจากชูทง เขาก็ไม่มีความรู้สึกเชิงบวกต่อคนด้าน
นอกนั้นเลย

“ดื่มด้วยกันต่ออีกหน่อยสิ” ฉันลู่ยิ้ม

หลังจากดื่มสุรามังกรหยกนี้แล้วถึงค้นพบว่ามีส่วน
ช่วยเหลือทางด้านร่างกาย นับว่าเป็นยาวิเศษชนิดหนึ่งได้เลย

“ศิษย์น้องฉันลู่ ฉันมีคำหนึ่งไม่รู้ว่าควรพูดหรือไม่” ชูทง
มองฉันลู่อย่างลำบากใจเล็กน้อย เขาไตร่ตรองไปไกลยิ่งกว่า จึง
ไม่มีกะใจลองกับฉันลู่

“ศิษย์พี่ชูทง มีอะไรเชิญพูดมาได้เลย ฉันคนนี้เป็นคน
เข้าใจอะไรง่ายมาก นายเห็นว่าฉันเก็บทุกเม็ดต่อหยวนฮ่าว แต่
นั่นเป็นเพราะว่าฉันเกลียดเขา สำหรับคนกันเอง ฉันค่อนข้าง
ไม่ค่อยมากเรื่องนักรรอก” ฉินลู่เชิญชูทงมานั่งลงด้วยกัน

“ศิษย์น้อง คือว่า นายไม่รู้จักจริงเหรอ ว่าเรื่องนี้ไม่ได้
ง่ายดายเหมือนอย่างที่คุณคิดรรอกนะ...” ชูทงเห็นว่าประตูได้
ปิดสนิทลงแล้ว น่าจะไม่มีใครแอบฟังอยู่ที่บริเวณใกล้

“ไม่ง่ายเหรอ เป็นเพราะฐานะของหยวนฮ่าวฉันเหรอ”
ฉินลู่ยังคงไม่สนใจ

ชูทงมองฉินลู่อย่างคนที่ไม่ได้ตั้งใจ กดเสียงเบาและพูด
ว่า “นายรู้ไหมว่าหยวนฮ่าวนั้นเป็นใคร ฐานะของเขาไม่ธรรมดา
จริงๆ ต่อให้เขาเอาชนะนายไม่ได้ แต่เขาสามารถทำให้นาย
ลำบากใจได้นะ”

“เขาเป็นใครเหรอ” ภายนอกฉินลู่ดูใจเย็น แต่ในใจกลับ
เริ่มเป็นกังวลขึ้นมาบ้างแล้ว หยวนฮ่าวคนนี้จะเป็นคนในตระกูล
สูงส่งของเกาะหลิงซีหรือไม่

ถ้าเป็นเช่นนั้น ก็คงต้องลำบากแน่

“พี่ชายลูกพี่ลูกน้องของเขาเป็นหัวหน้าทีมเล็กของหอคน
มาใหม่ของเรา คนผู้นี้มักปกป้องคนของตัวเองเสมอ หากนาย
ยังเป็นศัตรูกับหยวนฮ่าว ต่อให้นายเอาชนะหยวนฮ่าวได้ แต่
เมื่อพี่ชายเขามา แบบนั้นเรื่องก็จะแตกต่างกัน” ชูทงฟ่งลมถอนใจ

“หัวหน้าทีมเล็กเหรอ ปกครองคนมากมายได้เหรอ อันที่
จริงก็คงไม่เท่าไรรหรอกมั้ง” ฉินลู่ฟ่งลมอย่างโล่งอก คงเป็นตัวเขา
เองที่คิดมากเกินไป เมื่อได้ยินคำว่า ‘เล็ก’ ก็รู้ว่าพี่ชายของหยวนฮ่าว
คงไม่น่าเก่งกาจอะไรมากนัก

“เกาะหลังซีของเรา มีการแบ่งชายหนุ่มออกเป็นสาม
กลุ่ม!” ชูทงมองไปยังหน้าประตูอีกที แล้วถึงค่อยพูดต่อ “พี่ชาย
ของเขารับผิดชอบในส่วนของพวกเขา ต่อให้ไม่ลงมือกับนาย
แต่ต่อไปก็อาจกลั่นแกล้งนายในเรื่องการฝึกบำเพ็ญเพียรหรือไม่
ก็ยาสมุนไพรรักษาการเสริมบำรุง และเกรงว่านายจะไม่อาจ
พูดเรื่องนี้ออกไปด้วยซ้ำ”

“อ้อ ดูท่าก็คงไม่เล็กเลยนี่ ถ้างั้นมีกลุ่มไหนใหม่ที่รับ
หญิงสาวโดยเฉพาะ” ฉินลู่ห้วนไหวในใจ จึงกล่าวขึ้น สิ่งที่เขา
สนใจคือร่องรอยของสวีชีชวน ไม่ใช่พวกยาสมุนไพรรักษา

อะไรพวกนี้ อย่างไรเสียก็ไม่คิดจะรั้งอยู่ที่นี่นานอยู่แล้ว จึงเห็นว่าไม่มีความจำเป็นนั้นเลย

รอให้สามารถใช้พลังได้อย่างสมบูรณ์เมื่อใด ก็จะไปจากที่นี่ทันที คิดว่าจะฝึกบำเพ็ญเพียรที่นี่ต่อจริงๆ หรือ แน่นอนว่าไม่มีทาง เขายังมีเรื่องราวอีกมากมายที่ต้องทำ

“หญิงสาวเธอ ตอนนี้นายยังมีอารมณ์คิดเรื่องนี้อีกเธอ” ชูทงยอมใจฉินลู่เลย

“เหอะๆ ก็แค่แปลกใจเท่านั้น ถึงลองถามดู ก็เป็นผู้ชายนี่เนอะ ชอบผู้หญิงก็นับว่าเป็นเรื่องปกติ” ฉินลู่กระอักกระอ่วนเล็กน้อย คิดในใจ พี่คิดแค่ว่าอยากตามหาคนอย่างบริสุทธิ์ใจเท่านั้น พวกนายคิดไปถึงไหนต่อไหนกันแล้วเนี่ย เห็นฉันเป็นคนเห็นแกมจริงหรือ

“ใช่ ดีที่สุดก็ขอให้นายแค่ลองถามเล่นๆ เท่านั้น มีอยู่หอหนึ่งชื่อว่าหอหลิวส่วย เป็นที่สำหรับรับหญิงสาวโดยเฉพาะ” เดิมทีชูทงไม่อยากจะพูดเรื่องพวกนี้ในเวลานี้ แต่กลัวฉินลู่ถามไม่เลิก จึงพูดออกมาเอง “ยังมีอีกหอหนึ่งชื่อว่าหอหลิงซี ชายหนุ่มที่นั่นล้วนเป็นบุตรและธิดาของชนชั้นสูง”

“จั้นแบบนี้ก็หมายความว่า...” จินลู่ยังรู้สึกน่าขำ ดูเหมือนว่าหยวนฮ่าวก็ไม่ได้แข็งแกร่งอย่างที่คิดไว้เลยนี่นา

“ดังนั้นนายไปขอโทษเขาดีกว่านะ ยังไงซะเขาก็มีพี่ชายคนหนึ่ง ไม่งั้นฉันกลัวว่านายจะโดนบีบจนต้องลำบากใจ ครั้งนี้นายให้เขาช่วยหายาสมุนไพรมาให้ และเขาก็รับปากแล้ว นี่มันเป็นโอกาสเหมาะเลยนะ” ชูทงพูดอย่างหวังดีจนปากเปียกปากแฉะ “ฉันคนนี้ทนดูคนอื่นโดนรังแกไม่ได้ บางครั้งคนเราอยู่ใต้ชายคาบ้าน ไม่ก้มหัวไม่ได้¹ นายมาจากนอกเกาะ และเป็นคนที่มาจากการคัดเลือกที่มีการแข่งขันสูง น่าจะผ่านอะไรมามาก เหตุผลข้อนี้ คงไม่จำเป็นต้องให้ฉันพูดมากแล้วนะ”

จินลู่ลังเลอยู่ครู่หนึ่ง ก่อนที่จะเอ่ยถาม “ศิษย์พี่ชูทง เมื่อวานก็ไม่เห็นเจอนาย เพิ่งมาเจอก็วันนี้เอง นายดูคล้ายว่าไม่เหมือนกับคนพวกนั้น บอกฐานะของนายให้ฉันรู้ได้ไหม” หากคนผู้นี้ไม่มีฐานะอะไรสักนิด ต่อให้หวังดีแค่ไหน ก็คงไม่เข้ามายุ่งมากขนาดนี้แน่นอน

¹ เปรียบเทียบว่าถูกควบคุมหรือจำกัดจึงต้องทำตาม

บทที่ 1106 ขาวดี

“ฐานะของฉันเหรอ คำถามนี้ของนาย ฉันก็ไม่ต้องตอบยังงี้ดี” ชูทองแค้นหัวเราะ เห็นฉินลู่ที่เอ่ยถามมาด้วยสีหน้าจริงจัง ก็กลับมาใจเย็นลงได้อีกครั้ง “ฉันจะไปมีฐานะอะไรได้ ก็แค่พลังค่อนข้างอ่อนแอ และพุดคุยด้วยง่ายหน่อย ฉันก็เลยได้รับหน้าที่จัดการเรื่องต่างๆ มากมาย ไม่ใช่เรื่องใหญ่อะไรเลย”

“อ้อ นายช่างจิตใจดีจริงๆ” ฉินลู่ตื้มอีกหนึ่ง แล้วยื่นส่งน้ำเต้าให้ชูทอง!

ชูทองยกตื้มอีกหนึ่ง รู้สึกร้อนใจขึ้นมา จึงชะงักไปเล็กน้อย ก่อนจะพูดต่อ “ถ้าพูดตามความจริง เป็นเพราะพี่ชายฉันเป็นศิษย์พี่ใหญ่ที่ดูแลที่นี่ ฉันเองก็ไม่ใช่ว่าดีเลิศเลออะไรนักหรอก แค่ไม่ชอบให้เกิดเรื่องก็เท่านั้น ฉันทกัวเขาจะทำให้นายลำบากใจ!”

“ศิษย์พี่ใหญ่ที่ดูแลที่นี่นั่นเหรอ ตำแหน่งนี้น่าสนใจดีนะ!” ฉินลู่ไม่เคยได้ยินชื่อตำแหน่งหน้าที่เช่นนี้มาก่อน จึงแปลกใจอยู่บ้าง “เทียบกับพี่ชายของหยวนฮ่าวแล้วเป็นยังงี้”

สิ่งที่ฉันลืมนึกตรองอยู่นั้น คือเรื่องวันนี้จะดึงพี่ชายของ ชูทงเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยหรือไม่ วันนี้หากคนพวกนั้นมาก่อวุ่น เขาก็ไม่อาจห้ามปรามได้เลย

“เป็นยังงั้นหรือ ถ้าเอามาเทียบกัน อันที่จริงก็...” ชูทง แค้นหัวเราะ “พี่ใหญ่คนนี่ของฉัน จะว่าไปก็ไม่ต่างอะไรกับ พี่ชายของหยวนฮ่าวนักหรอก แต่อีกฝ่ายมีพื้นเพครอบครัวที่ แข็งแกร่งกว่า ไม่เห็นพี่ใหญ่ของฉันในสายตา เรื่องบางเรื่อง พี่ใหญ่ของฉันก็ทำได้แค่อดกลั้นและเก็บงำความโกรธไว้โดยไม่ส่งเสียงออกมาเท่านั้น”

คำพูดนี้ของชูทงเป็นการบอกฉันลู่่ว่าโลกของผู้ฝึกวิชา บางครั้งก็ไม่อาจตัดสินได้ด้วยพลังเพียงอย่างเดียว พื้นเพและ ภูมิหลังสำคัญอย่างมาก เขาหวังว่าฉันลู่ก็จะอดกลั้นได้ เหมือนกัน!

ชูทงยังคงหวังดีต่อฉันลู่!

“ที่แท้เป็นแบบนี้เอง” ฉันลู่พยักหน้า ทำท่าครุ่นคิด บางอย่าง “ขอบคุณมากสำหรับคำชี้แนะ ฉันเข้าใจแล้ว อันที่จริงนิสัยของนายไม่เหมือนกับสิ่งที่ทุกคนได้เห็น ความจริงนาย

ไม่ได้กลัวเจ้าหยวนฮ่าวนั้น เพียงแค่ไม่อยากหาปัญหามาให้
พี่ใหญ่ของนายเท่านั้นใช่ไหม วางใจเถอะ ฉันคนนี้รู้จักแยกแยะ
อยู่แล้ว!”

“อ้อ ศิษย์น้องฉันลู่ ฉันว่าถ้านายไปพูดคำหวานกับเขา
สักคำ และยอมรับว่าตัวเองแค่โง่ดี ไม่แน่ว่าเขาอาจจะลืมเรื่อง
วันนี้ และอาจกลายเป็นเพื่อนกับนายก็ได้” ชูทงได้ฟังฉันลู่พูดมา
เช่นนี้ จึงนึกว่าตนได้พูดโน้มน้าวใจอีกฝ่ายสำเร็จแล้ว

“ศิษย์พี่ชูทง เรื่องครั้งนี้ฉันจะรับผิดชอบเอง” ฉันลู่ยังคง
ตั้งใจต่อชูทงอย่างมาก แต่เขาไม่มีทางเปลี่ยนแปลงหลักการ
ของตนอย่างง่ายดายเช่นนี้หรอก

“จะรับผิดชอบเองนั่นหรอ” ชูทงหน้าเปลี่ยนสีเล็กน้อย
ก่อนจะส่ายหน้าไปมา “ทำไมนายถึงไม่ฟังฉันบ้าง นอกจากช่วง
รวมตัวกันในตอนนี้ ต่อไปพวกเราจะต้องถูกแบ่งกันไปที่ถ้ำ ซึ่ง
ถ้ำเหล่านี้มีความเข้มข้นของพลังวิญญาณที่แตกต่างกัน ต่อให้
นายเอาชนะเขาได้อีกครั้ง พี่ชายของเขา ก็อาจจะให้นายไปยังถ้ำ
ที่แทบไม่มีพลังวิญญาณเลย เมื่อถึงตอนนั้น ข้าเรื่อนายก็จะโดน
เขาแขวนหน้าอยู่ดี”

“เอ่อ หลังจากได้ลงมือต่อสู้กับหยวนฮ่าว ฉันพบว่าอันที่จริงพลังของเขาก็ไม่เท่าไรเลย ฉันไม่สนใจหรอก” ฉินลู่พูดด้วยรอยยิ้ม

“เอาเถอะ อะไรที่ควรพูดฉันก็พูดไปหมดแล้ว นายตัดสินใจเอาเองแล้วกัน” ชูทงลุกขึ้น เขาพูดไปตั้งมากมาย คนผู้นี้คล้ายว่าเข้าใจแล้ว แต่กลับไม่ยอมเปลี่ยนความคิด ชูทงกลับรู้สึกไปในเชิงว่าอีกฝ่ายไม่เคารพตน จึงลุกขึ้นเดินออกไป

“ศิษย์พี่ชูทง เชื่อฉันเถอะ อีกไม่นานฉันจะเอาชนะหยวนฮ่าวกับพี่ชายของเขาได้ และต่อไปพวกเขาก็จะเชื่อฟังนายกับพี่ของนายด้วย” ฉินลู่มองตามหลังของชูทงและพูด

ชูทงไม่ตอบอีกเลย ในมุมมองของเขา ต่อให้ฉินลู่เอาชนะหยวนฮ่าวได้ แต่ก็ไม่มีทางเอาชนะพี่ชายของหยวนฮ่าวได้ พี่ชายของหยวนฮ่าวได้รับผิดชอบดูแลหอของคนมาใหม่ ก็เป็นเพราะว่ามีฝีมือ!

หัวค่ำ ใกล้เคียงเวลามื้ออาหารอีกแล้ว

“ศิษย์พี่หยวนฮ่าว หรือไม่ ให้ฉันระดมคนไปสั่งสอนเจ้าหนูนั้นหน่อยดีไหม” ชายหนุ่มชุดขาวเดินเข้ามาในห้องของหยวนฮ่าว

“ฉันบอกไปแล้วไม่ใช่เหรอว่าฉันจะสั่งสอนเจ้าหนูนั้นเอง ถ้าพวกนายไปต่อเขา ต่อให้เอาชนะได้เพราะมีจำนวนคนที่มากกว่า แล้วเขาจะยอมนับถือฉันเหรอ เรื่องนี้ไม่มีผลดีอะไรกับฉันเลย” หยวนฮ่าวผินลุกขึ้นมา สีหน้ากลับดูแย่นัก “เดี๋ยวนายเอาตำรับยานั้นไปให้คนส่งอาหารนะ!”

“ครับ” ชายหนุ่มชุดขาวพยักหน้ารับคำ

ในระหว่างทานข้าว หยวนฮ่าวไม่ได้ออกไป จึงมีคนช่วยยกอาหารเข้ามาให้เขา ฉินลู่เพิ่งเอาชนะหยวนฮ่าวไป คนพวกนั้นจึงไม่กล้าที่จะไม่เกรงใจแล้ว แต่ในใจของพวกเขา ยังคงเห็นหยวนฮ่าวเป็นหัวหน้าเช่นเดิม ผ่านไปหนึ่งชั่วยามกว่า มีคนมาเคาะประตูห้องของฉินลู่ แล้วนำยาเข้ามาส่งให้กับฉินลู่

เดิมที่ฉินลู่อยากพูดขอบคุณสักหน่อย แต่คนผู้นั้นกลับออกไปเสียแล้ว เขาเพียงแค่ทำตามคำสั่งของหยวนฮ่าว ใช่ว่า

อยากจะยืนอยู่ฝั่งเดียวกับฉินลู่ ดังนั้นจึงไม่แปลกที่จะไม่ยาก
พูดคุยกับฉินลู่ให้มากความ!

ฉินลู่ฝึกบำเพ็ญเพียรต่ออีกรุ่นหนึ่ง จากนั้นก็นำเอาเตา
หลอมออกมาจากพื้นที่ว่างในไข่มุกวิเศษ ใส่ยาสมุนไพรรเหล่านั้น
เข้าไปแล้วเริ่มหลอมสกัทยา

หนึ่งชั่วยามต่อมา ก็ได้ยาลูกกลอนแล้ว

คำคินนี้ ในตอนที่นอนไปได้จนถึงกลางดึก จู่ๆ ฉินลู่ก็ตื่น
และค้นพบกะทันหันว่าร่างกายได้ฟื้นฟูโดยสมบูรณ์แล้ว

ฉินลู่ได้ผลสรุปว่า เดิมทีอาการบาดเจ็บของตน
ก็ไม่รุนแรง บวกกับเมื่อได้ยาสมุนไพรรของที่นี่ไป จึงทำให้เขา
ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดียิ่งขึ้น เมื่อดื่มสุรามังกรหยก
ควบคู่ไปด้วย ถึงฟื้นฟูได้เร็วแบบนี้

เมื่อเป็นเช่นนี้ ฉินลู่ถึงขั้นรู้สึกขอบคุณหยวนฮ่าวขึ้นมา
บ้างแล้ว

หยวนฮ่าวคนนี้ไม่มีทางหวังดีกับเขาแน่นอน แต่หาก
ไม่ใช่เพราะหยวนฮ่าว เขาก็ไม่มีทางฟื้นฟูได้เร็วแบบนี้

ฉินลู่ฟิมพ์า “เห็นแก่ในส่วนนี้ หยวนฮ่าว ถ้าพรุ่งนี้ระหว่างลงมือกันนายทำตัวฉลาดขึ้นมาน้อย ฉินก็จะไม่ทำให้นายต้องอนาถจนเกินไป และคงไม่ทำให้นายดูแย่มากเกินไปเช่นกัน”

ตื่นขึ้นมาในตอนเช้าตรู่ ฉินลู่สัมผัสได้ถึงกาเปลี่ยนแปลงของชุดเกราะตะวันพันผูกอุไร พลันหัวเราะเสียงดังอยู่หลายที ชุดเกราะตะวันพันผูกอุไรนี้ได้รับการฟื้นฟูแล้ว เขาไม่ต้องเกรงกลัวผู้ใดแล้ว

ฉินลู่รู้สึกว่เสียงเบามาก จึงใช้กระแสดิจิตพูดพร้อมหัวเราะ “ราชาแห่งสัตว์ ท่านแพ้ให้กับผมได้ยังไงกัน เวลานั้นนึกไม่ถึงว่าจะล้มท่าน ถ้าท่านพูดออกเสียงได้ พวกสัตว์ทะเลก็คงจะไว้วางใจท่านอยู่บ้างใช่ไหม”

“ไม่เลย” ราชาแห่งสัตว์แค้นหัวเราะและพูด “สัตว์วิเศษในที่แห่งนี้ ตอนนี้มีไม่น้อยที่แข็งแกร่งกว่าฉิน แถมยังไม่ใช้สายเลือดเดียวกันกับฉิน เกะหลังฉินนี้แตกต่างจากด้านนอกมาก อยู่เหมือนกัน”

จู่ๆ เทียนเหล่าก็พูดแทรกขึ้นมา “ตอนนี้เรามีชุดเกราะ
ตะวันพันผูกอยู่แล้วยังต้องกลัวอะไรอีก ต่อให้คนที่นี้จะเก่งกาจ
แค่ไหน แต่ก็อยู่ในชั้นพลังจินตนาในระดับสมบูรณ์เท่านั้น
ชุดเกราะนี้เพียงพอแล้วที่จะช่วยนายได้!”

หลังจากจินลู่ออกไป ก็ขยับเขยื้อนเพื่ออบอุ่นร่างกาย
สักหน่อย จากนั้นก็เดินเข้าไปในป่าไม้ นึกย้อนถึงเรื่องคราวก่อน
จินลู่ก็รู้สึกอัดอั้นตันใจขึ้นมา ควรตามหาเจ้าหมิดำยักซ์ตัวนั้น
และสู้กับมันสักตั้ง และสามารถล่าสัตว์ป่ามาลองชิมดูสักหน่อย
สิ่งสำคัญคือเขาอยากรู้ว่าที่นี่มียาสมุนไพรพิเศษอะไรอยู่หรือไม่
และมันแตกต่างจากด้านนอกสักแค่ไหน

ห้องของหยวนฮ่าว

ชายชุดขาววิ่งเข้าไปด้วยความตื่นเต้นดีใจ

หยวนฮ่าวกำลังนอนฝันดีอยู่ โดนคนปลุกให้ตื่น จึง
หงุดหงิดไม่พอใจ “นายอยากตายใช่ไหม” หลังจากโดนจินลู่
เอาชนะ ตอนนี้ก็ไม่มีใครเห็นเขาอยู่ในสายตาแล้วอย่างนั้นหรือ
ทุกคนต่างมาเพื่อทำลายอำนาจของเขาแล้วอย่างนั้นสินะ

“เรื่องดีเลยนะ ศิษย์พี่หยวนฮ่าว!” หวังเทียนซิงพูดด้วยความกระอักกระอ่วนเล็กน้อย

“มีเรื่องดีอะไร” หยวนฮ่าวอดกลั้นโทสะไว้และพูด

“ฉินลู่ นั้น ไอ้คนโง่เง่าจากนอกเกาะ คิดไม่ถึงว่ามันเข้าไปในป่าแล้ว และนานมากแล้วก็ยังไม่ออกมา นี่ไม่เหมือนกับคราวก่อน ครึ่งที่แล้วเขายังไม่ได้เข้าไปในส่วนลึก สัตว์วิเศษพวกนั้นเลยอาจจะยังไม่โกรธขนาดนั้น แต่ครั้งนี้ไม่เหมือนกัน นายคิดดูสิว่าเขายังจะรอดอีกหรือ” หวังเทียนซิงระเบิดหัวเราะ

บทที่ 1107 ฉลองด้วยกัน

“อะไรนะ นายบอกว่าเขาเข้าไปในป่าแล้ว และก็ยังไม่ออกมา ด้วยนั้นหรือ ไอ่โง่ นั่นคิดจะทำอะไรกันแน่!” หยวนฮ่าวตะลึงงัน พลันลุกขึ้นพรวด

“ฉันว่านะ เขาคงรู้ว่าคราวนี้เอาชนะนายไม่ได้ ถึงจงใจเข้าไปเพื่อหาข้ออ้าง พอนายลุกขึ้นมาแล้วไม่เห็นเขา แบบนี้ก็ไม่ต้องประลองแล้วไงล่ะ!” หวังเทียนชิงวิเคราะห์แล้วพูด “เขายังคงเป็นคนซี้ซลาดตาขาวอยู่นะยังคำ!”

“ใช่แบบนี้หรือ ถ้างั้นก่อนหน้านี้ทำไมเขาถึงกล้าลงมือกับฉันล่ะ” หยวนฮ่าวก็งี้เงี้ยวสงสัย มักมีความรู้สึกว่ามีบางอย่างผิดปกติ

“ทำตัวกำเริบเสิบสานก่อนลงมือ หลังจากได้ลงมือไปแล้ว ก็รู้สึกขึ้นมาว่าตัวเองแค่โชคดีเท่านั้น หากลงมืออีกครั้งคงเอาชนะไม่ได้แล้วแน่ ไม่งั้นแล้วจะมาขออาสาสมุนไพรจากนายทำไม” หวังเทียนชิงพูดด้วยสีหน้าจริงจัง “เขาเป็นคนซี้ซลาดตาขาวที่มีเล่ห์เหลี่ยม”

“หวังเทียนซิง เอาไป” หยวนฮ่าวล้วงตัวเงินใบหนึ่ง
ออกมาจากหน้าอกเสื้อ ก่อนจะยื่นส่งให้ถึงมือหวังเทียนซิง

“เอ่อ ลูกพี่หยวนฮ่าว ฉันแค่มาแจ้งข่าวดีเท่านั้น ไม่เห็น
ต้องทำถึงขั้นนี้เลย” หวังเทียนซิงมองตัวเลขบนตัวเงินแล้วตกใจ
ทันที เงินจำนวนนี้เพียงพอที่จะซื้อยาวิเศษได้แล้ว

“เพิ่มมูลค่าของวันนี้ ทุกคนฉลองกันให้หน้าใจ” หยวนฮ่าว
ยิ้มพลางพูดอธิบาย “วานคนช่วยไปซื้อของให้เรา ฉันจะเข้าครัว
เอง ฉันอยากแก้แค้นด้วยตัวเอง แต่เจ้าหนูนั้นรันทดที่ตายของ
มันเอง กลัวฉันจนถึงขั้นนั้นแล้ว ก็โทษฉันไม่ได้แล้วละ วะฮ่าฮ่า”

ผ่านไปไม่นาน คนส่งอาหารก็ช่วยซื้อวัตถุดิบมาให้แล้ว
เดิมที่พวกเขาไม่ได้รับผิดชอบเรื่องพวกนี้ แต่เมื่อเป็นความ
ต้องการของหยวนฮ่าว ดังนั้นจึงไม่เหมือนกัน

ซูทงประหลาดใจเล็กน้อย จึงไปที่ห้องครัวของหยวนฮ่าว
แล้วเขาถึงกับต้องงงวย “วันนี้เป็นวันดีอะไรหรือเปล่า ทำไม
หยวนฮ่าวถึงใจกว้างขนาดนี้”

“ซูทง นี่นายพูดอะไรอยู่นะ นายยังไม่เข้าใจศิษย์พี่หยวน-
ฮ่าวอีกหรือ ศิษย์พี่หยวนฮ่าวก็เป็นคนใจกว้างแบบนี้ตลอดอยู่

แล้วนี่นา” หวังเทียนซิงขมวดคิ้วมุ่น เดิมที่เขาเกรงกลัวต่อซุทง อยู่บ้าง แต่ตอนนี้ถือว่าเสียแข่งเสียขาหยวนฮ่าวสำเร็จแล้ว จึง ไม่ค่อยกลัวซุทงแล้ว!

ซุทงรู้สึกตงใจว่ามีบางอย่างผิดปกติ จึงรีบออกจาก ห้องครัว วิ่งไปยังห้องของฉินลุ่แล้วเคาะประตู “ฉินลุ่!”

“ไม่มีเสียงตอบรับ

ซุทงผลักเปิดประตู ไหนเลยยังมีร่างเงาของฉินลุ่

ว่ากันตามหลักแล้ว หากฉินลุ่กับหยวนฮ่าวจะลงมือกันก็ ต้องลงมือในที่สาธารณะ และคงร้องเรียกให้ทุกคนมาดู! แต่ ตอนนี้ฉินลุ่กลับหายตัวไป ส่วนหยวนฮาวก็คล้ายว่ากำลังฉลอง เช่นนั้นก็มีเพียงความเป็นไปได้แค่อย่างเดียว ก็คือฉินลุ่โดน หยวนฮ่าวสังหารแล้ว แถมยังเป็นการฉวยโอกาสลงมือในยาม วิกฤล...

ซุทงบุกเข้าไปในห้องของหยวนฮ่าว ผลักประตูห้องนอน เปิดเข้าไป

“ซูทง นายหมายความว่ายังไง เมื่อวานนายช่วยฉันลู่ ฉันยังไม่ได้คิดบัญชีกับนายเป็นกรณีพิเศษเลยนะ ฉันแค่จะนอน ก็ไม่ได้เหรอ นายถึงยังมารบกวนฉันแบบนี้ สงสัยนายคงคิดว่าตัวเองเป็นต้นหอม²จริงๆ แล้วละสิทำ” หยวนฮ่าวขมวดคิ้ว

“ฉันลู่ละ นายคงไม่ได้สั่งให้คนไปจัดการเขาแล้วหรอกนะ” ซูทงชี้หน้าด่าหยวนฮ่าวอย่างโกรธเกรี้ยว

“จัดการเขาเหรอ แถมยังเป็นการลอบโจมตียามกลางคืนเนี่ยนะ ฉันดูใจขนาดนั้นเชียวเหรอ แบบนี้มีประโยชน์อะไรกับฉันไม่ทราบ” หยวนฮ่าวยิ้มเย้ย “เขานะเป็นคนที่ไม่รู้กาลเทศะเอง”

“ถ้าเกิดเรื่องกับเขา นายเองก็ต้องรับผิดชอบ ถ้านายยังไม่ได้ฆ่าเขา งั้นก็ปล่อยตัวเขาเถอะ...” ซูทงพูดมาถึงตรงนี้ก็โดนหยวนฮ่าวพูดตัดบท “ฉันขอเตือนสตินายคำหนึ่ง ทุกคนล้วนแต่

² เป็นคำดูถูกที่คนจีนใช้ มักอยู่ในรูปประโยคที่ว่า 你算哪根葱 หมายความว่า คุณคิดว่าตัวเองเป็นต้นหอมต้นไหน อุปมาว่าต้นหอมเป็นของชิ้นเล็กๆ ที่ไม่สำคัญอะไร เอาไว้ว่าอีกฝ่ายด้วยความดูถูกโดยมีนัยว่าอีกฝ่ายเป็นคนไม่มีค่าอะไร

เป็นศิษย์พี่ศิษย์น้องกัน นายอย่ามาแบ่งแยกคนนั้นคนนี้ว่าเป็น
คนของฉัน”

“หยวนฮ่าว จะใช้คนของนายหรือไม่ นายรู้แก่ใจดีที่สุด”
ซู่ทงอดกลั้นโทสะไว้และพูด “พวกนายก็แค่ประมือกันเท่านั้น
จำเป็นต้องถึงขั้นฆ่าแกงกันเชียวหรือ”

“จริงสิ ฉันได้ยินว่าฉันลุ่มนั้นวิ่งเข้าไปในป่าเอง นี่ก็ไม่ถือ
ว่าเป็นครั้งแรกแล้ว ถ้าเขาตายก็โทษใครไม่ได้หรอก” หยวนฮ่าว
ทั้งรู้สึกโกรธเกรี้ยวระคนด้วยความรู้สึกน่าข่า “เขามีความ
เกี่ยวข้องกับนายด้วยหรือ เขาบุกรุกเข้าไปในป่าเอง ต่อให้
ตรวจสอบขึ้นมา ก็สาวความมาไม่ถึงตัวฉันหรอก หากจะพูดถึง
เรื่องการรับผิดชอบ ตัวเขาเองที่รู้สึกกลัว เลยไม่กล้าลงมือกับ
ฉัน ถึงได้หนีไปซ่อนตัว ทว่ากลับซ่อนตัวผิดที่ซะงั้น คนโง่ก็เป็น
คนโง่อยู่วันยังค่ำ!”

“แค่จัดการคนจากนอกเกาะคนเดียว สนุกมากนักหรือ”
ในใจซู่ทงเริ่มบังเกิดเพลิงโทสะขึ้นมาโดยไม่มีสาเหตุ

“นายมองฉันแบบนี้ทำไม” แววตาของหยวนฮ่าว
ฉายความเจ้าเล่ห์ออกมาแวบหนึ่ง จู่ๆ ก็ถอนหายใจเสียงยาว

ก่อนจะมองชูทองด้วยสีหน้าเห็นใจและพูดว่า “ทุกคนต่างมองเห็นว่านายกับเจ้าหนูนั้นดูมีมิตรภาพต่อกัน และยังเคยเข้าไปในห้องของเขาด้วยนี่”

“นายหมายความว่ายังไง” ชูทองโกรธจนหน้าเปลี่ยนสี

“ถ้านายเชื่อฟังฉันแต่โดยดี เมื่อถึงตอนนั้นฉันสามารถบอกให้ทุกคนช่วยนายพูดได้นะ” หยวนฮ่าวหัวเราะลั่นอยู่หลายที “ถ้ามีใครที่ต้องรับผิดชอบ คนนั้นก็ต้องเป็นนาย นายพูดกับเขาไปตั้งมากมาย แต่กลับไม่ได้เอ่ยถึงเรื่องนี้ นายนะแค่ไม่ต้องมายั่วโมโหฉันเหมือนอย่างเก่าก็พอแล้ว พวกเราแค่พูดว่าเจ้าหนูนั้นมันเข้าไปของมันเอง แบบนี้นายก็ไม่ต้องรับผิดชอบแล้ว”

หยวนฮ่าวดูคล้ายว่าพูดมาอย่างสบายใจ แต่แท้ที่จริงคือกำลังข่มขู่อยู่

“เฮ้อ” ชูทองเดินออกไปด้วยความจนใจ ดูจากท่าทางเมื่อครูของหยวนฮ่าวก็ไม่คล้ายคนพูดโกหก ที่แรกนึกว่าคนที่พาฉันลุ่มมาจะบอกเรื่องนี้ไปแล้ว ต่อให้ไม่มีใครบอก เขาเคยเข้าไปแล้วครั้งหนึ่ง ก็น่าจะเคยโดนสัตว์วิเศษตักเตือนแล้ว เหตุใดยังกล้าเข้าไปอีก เหตุใดยังทำตัวไม่เกรงกลัวต่อสิ่งใดเหมือนเดิม

ชูทงไม่ได้เข้าไปตามหา เพียงแค่มารอที่ชายป่าเท่านั้น

ส่วนฉินลู่ในตอนนี้นักลับอาศัยวิชาทำร้าย เห็นแทรกทะลุไปมาอย่างอิสระ หากพบสัตว์วิเศษก็รู้สึกเหนื่อย เมื่อสัตว์วิเศษพบว่าตนเสียเปรียบก็หลบไปทันที เขาได้ยาสมุนไพรมานำมาแล้ว หนำซ้ำยังได้ของปามากินอีกจำนวนหนึ่ง เมื่อนึกได้ว่ายังต้องสู้กับหยวนฮ่าวอีกรอบหนึ่ง ก็กลับไปทันที

ในเวลานี้ หยวนฮ่าวได้ออกมาแล้ว สั่งให้คนจัดโต๊ะไว้ด้านนอก จากนั้นก็นำสุรามังกรหยกออกมา เจ้าหนูนั้นเค้นหัวสมองคิดแบบจะเป็นจะตายเพื่อวางแผนให้ได้มาซึ่งสุรานี้ บัดนี้ทุกคนล้วนได้ดื่มกันถ้วนหน้า ฉะนั้นเรื่องก่อนหน้านี้ก็ไม่มีอะไรต้องถือสาอีกต่อไป

หยวนฮ่าวยิ้มพลางชนแก้วกับทุกคน เห็นว่าชูทงยังคงยืนอยู่ตรงนั้น จึงตะโกนเรียก “ชูทง คนผู้นั้นเขาอยากตายเอง นายจะไปสนใจเขาทำไม สัตว์วิเศษในนี้แข็งแกร่งมาก จนแม้แต่พี่ชายของฉินก็ยังไม่กล้าเข้าไป เขาจะเกรงว่าตอนนี้คงไม่เหลือแม้แต่ซากศพแล้วมั้ง ฮ่าๆ”

“บางทีอาจจะยังมีปาฏิหาริย์ก็ได้...” ชูทงไม่ได้มอง หยวนฮ่าว เขาก็ไม่รู้ว่าตนไปเอาความมั่นใจตรงนี้มาจากไหน บางทีคงเป็นเพราะฉินลู่เคยเอาชนะหยวนฮ่าว

“อย่าไปสนใจเขาเลย คนพรรคนี้นะ ฉันดีกับเขา แต่เขา กลับไม่สนใจใยดี ไปช่วยคนจากนอกเกาะที่ไม่ใช่ญาติมิตร สงสัยคงเสียสติไปแล้วแน่นอน” หยวนฮ่าวเห็นชูทงที่ยังคงแน่นิ่ง ไม่ไหวติง จึงดูแลเหล่าผู้มาใหม่และบอกให้ดื่มกินกันต่อ

“ช่างเถอะ ฉันว่าเขาคงตายไปแล้วจริงๆ” ผ่านไปอีกครู่ หนึ่ง ชูทงยังคงไม่เห็นฉินลู่ เมื่อนึกถึงความอันตรายในนั้น ก็ทำได้เพียงยอมรับผลสรุปข้อนี้ เขายังคงรู้สึกตำหนิตัวเองเล็กน้อย ที่ตอนนั้นลืมเตือนสติฉินลู่ถึงเรื่องนี้

“ศิษย์พี่ชูทง ใครตายเหรือ” ฉินลู่เห็นมาหยุดที่บริเวณ ไกล แล้วเดินเข้ามา

“ฉินลู่ นายไม่เป็นอะไรจริงเหรือ นี่นายยังไม่ตายเหรือ เนี่ย” ชูทงตบหัวไหล่ของฉินลู่ด้วยใจระทึก “ฉันรู้อยู่แล้วว่านาย คงไม่ตายง่ายๆ แน่”

ฉินลู่เย็นสันหลังวาทอย่างกะทันหัน ก่อนจะพูดด้วย
ท่าทางโกรธจัด “ฉันไม่ใช่พวกไม้ป่าเดียวกัน นายอย่ามาทำ
แบบนี้ละ!”

“ไม้ป่าเดียวกันอะไรกัน” ชูทองงวย

นี่เป็นคำพูดในโลกธรรมดา เขาจึงไม่เข้าใจ

“ไม่มีอะไร จริงสิ นายว่าใครตายหรือ” ฉินลู่เหลือบตา
มองคนพวกนั้นหนึ่งที่ เขาจำหน้าตาของทุกคนไม่ได้ แต่ยังคง
จำได้ว่ามีจำนวนเท่าใด ซึ่งน่าจะไม่มีใครหายไปนี่นา แถมคน
พวกนั้นทั้งกินทั้งดื่มกันอย่างเบิกบานสำราญฤทัยขนาดนี้
ไม่คล้ายว่ามีเรื่องบางอย่างเกิดขึ้นเลยนี่นา

บทที่ 1108 เปลี่ยนศัตรู ให้เป็นมิตรได้หรือ

“คือว่า...นายเข้าไปในส่วนลึกของป่าแล้วจริงหรือ นายไม่เจอสัตว์วิเศษหรือ และก็ไม่ใช่อะไรเลยด้วย” ชูทงเรียกสติกลับมาได้ก็ขี้ตาเล็กน้อย แทบไม่เชื่อในสิ่งที่ตนมองเห็นแล้วอย่างว่าแต่ฉันล่ะเลย ต่อให้เป็นยอดฝีมือที่เก่งกาจเข้าไปแล้วก็ยังไม่แน่ว่าคงไม่สามารถถลึงออกมาได้อย่างง่ายดายเช่นนี้

เขาไหนเลยจะรู้ว่าฉันลุ่มสุมชุดเกราะตะวันพันผูกอยู่รอบอยู่ การสูญเสียพลังจึงต่ำมาก หน้าซ้ายยังไม่กลัวการโจมตี แค่อาศัยวิชาทำร่างอย่างเดียวกันก็แทบไม่มีปัญหาอะไรแล้ว

“เอ่อ อาจเป็นเพราะว่าฉันโชคดี หรือไม่คงเป็นเพราะฉันมาจากนอกเกาะ ดังนั้นพวกสัตว์วิเศษเลยไม่ค่อยสนใจจะกินเนื้อของฉันเท่าไร” ฉันลุ่มโกหกหน้าตาย แล้วค่อยเดินไปที่ข้างโถ้ของหยวนฮั่ว

“นาย...นายคือฉันล่ะ!” หวังเทียนซิงเงยหน้าขึ้น จึงมองเห็นฉันลุ่มเข้าพอดี เขาสะดุ้งตกใจในพริบตา

“ฉันคือฉันลู่ ต่อให้เพ่งรู้จักกันได้ไม่นาน นายก็ไม่เห็นถึงขั้นต้องถามแบบนี้เลย” ฉันลู่นั่งลงที่ด้านข้าง ก่อนจะหัวเราะและพูด “โธ่เอ๊ย วันนี้ทุกคนได้อาหารเพิ่มกันหมดเลยเธอ เป็นวันดีอะไรหรือนี่”

“นายเข้าไปในป่า ในนั้นมีสัตว์วิเศษตั้งมากมาย แต่นายก็ยังไม่ตาย” แววดาของหยวนฮ่าวราวกับว่าได้มองเห็นผีแล้ว อย่างไม่รู้สึกลำบาก

“บางทีวันนี้พวกสัตว์วิเศษก็คงฉลองวันดีอะไรอยู่เหมือนกัน ดังนั้นถึงไม่มีตัวไหนสนใจฉันเลย วันนี้ค่อนข้างสนุกทีเดียว!” ฉันลู่เห็นว่าอาหารดูไม่เลว จึงรีบหยิบตะเกียบขึ้นมาแล้วคีบอาหารมาชิมรสดูสักหน่อย “รสชาตินี้ไม่เลว โชคดีที่ฉันออกมาแล้ว ไม่งั้นคงพลาดอาหารรสเลิศแบบนี้ไปแน่”

“คือ...ฉันกินอิ่มแล้ว” เมื่อเห็นว่าฉันลู่ไม่เป็นอะไร หยวนฮ่าวไหนเลยจะยังมีกะใจรั้งอยู่ต่อ เพราะเดิมที่เขาฉลองให้กับการตายของฉันลู่

เมื่อหยวนฮ่าวจากไป คนโต๊ะอื่นก็เริ่มพากันยกอาหารกลับมาถึงยังภายในห้อง

ฉินลู่เรียกซู่ทงเข้ามา

ทั้งสองทานอาหารร่ำสุรารอย่างเพลิดเพลิน

หยวนฮ่าวเพียงแค่มองเปิดประตูเล็กน้อย มองเห็นภาพนี้แล้วก็กำหมัดแน่นพร้อมพูดว่า “ทำไมเจ้าฉินลู่คนนี้ถึงไม่เป็นอะไรเลย พวกสัตว์วิเศษไม่มีทางใจดีขนาดนั้น หรือว่าเจ้าหนูนี้ไม่ได้เข้าไปในส่วนลึกของป่า เพียงแค่หาที่สักแห่งเพื่อหลบซ่อนตัวอยู่เท่านั้น ทำให้พวกสัตว์วิเศษมองไม่เห็นเขา”

หวังเทียนซิงที่อยู่ด้านข้างกล่าวเสริม “คนผู้นี้เจ้าเล่ห์นัก เขาจงใจทำให้นายตกใจกลัว อยากทำให้นายรู้สึกว่าเขาเก่งกาจมาก ถ้าทุกคนล้วนแต่รู้สึกว่าเขาไม่กลัวสัตว์วิเศษ ก็จะคิดว่าเขาเป็นคนที่แข็งแกร่งที่สุดในนี้ล่ะ!”

หยวนฮ่าวส่งเสียงฮึดฮัดพร้อมพูด “ไอ้สารเลวคนนี้นึกว่าฉันทรง่ายนักหรือไง เขายังทำแบบนี้ ฉันทก็ต้องลงมือกับเขา”

ครึ่งชั่วโมงต่อมา หยวนฮ่าวเดินออกมา พร้อมกับหัวเราะและพูดว่า “ฉินลู่ นายคงจะกินอิ่มแล้วใช่ไหม”

“อืมแล้วละ” ฉินลู่ลุกขึ้นมา “นายอยากลงมือกับฉันอีกรอบหรือ”

“แน่นอน ก็เรตกลงกันไว้แล้วนี่” หยวนฮ่าวพยักหน้าแล้วพูด

“เมื่อวานศิษย์พี่หยวนฮ่าวก็แค่ไม่ระวังเท่านั้น”

“ใช่ ศิษย์พี่หยวนฮ่าวเก่งกาจปานนี้ จะยอมให้คนอื่นเข้าใจผิดไม่ได้ นายไม่ใช่คู่ต่อสู้ของเขา”

เหล่านักรบใช้พากันเอ่ย

“ศิษย์พี่หยวนฮ่าว ฉินลู่เคยเข้าไปในป่า เกรงว่าคงสูญเสียชีวิตไปไม่น้อย เขาเองคงยังไม่มีกะใจจะลงมือกับนายอีกรอบหรอก” ชูทงยังคงอยากให้โลกสงบสุข

“เหอะๆ ดิมสุรามังกรหยกของฉันไปแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการสูญเสียชีวิตที่มากเพียงใด ก็ล้วนแต่ฟื้นฟูได้” หยวนฮ่าวมองสำรวจฉินลู่ “อีกอย่างนายดูสิ บนตัวเขาก็ไม่มีร่องรอยของบาดแผลสักนิด แล้วทำไมถึงจะลงมือสู้กับฉันไม่ได้ นี่เห็นชัดเลยว่านายกำลังพูดล้อเล่นอยู่”

“สู้ก็สู้ พอสู้เสร็จแล้ว ฉันก็จะได้ทำธุระของฉัน” ฉินลุ่ไม่มี
กะจิตกะใจมาอยู่เล่นเป็นเพื่อนหยวนฮ่าวไปตลอด

คนทั้งสองเหินขึ้นไปกลางอากาศอีกครั้ง

ครั้งนี้เสียงซุบซิบนินทา กลับเบาลงไปบ้างแล้ว

ฉินลุ่ปลดปล่อยพลังชั้นจินตानระดับกลางออกมา

ทุกคนล้วนแต่เริ่มดูออกบ้างแล้ว ฉินลุ่คนนี้คล้ายว่า
เก่งกาจขึ้นกว่าก่อนหน้าเสียอีก ไม่ว่าจะเป็นสีหน้าหรือว่า
ท่าทางล้วนแต่ผิดไปจากเดิมทั้งสิ้น

ถึงขนาดว่าแม้แต่หยวนฮ่าวก็ไม่กล้าพูดว่าจะใช้แค่ไม่กี่
กระบวนท่าอย่างสนุกปากแล้ว

“เริ่มลงมือละนะ” หยวนฮ่าวพูดเตือนสติมาคำหนึ่ง
จากนั้นก็เริ่มหมุ่นตัวและกระโจนมาทางฉินลุ่

กระบวนท่าเช่นนี้ทำให้จุดบกพร่องของเขาแทบจะ
หายไปทั้งหมด อย่างน้อยเขาก็คิดว่าเมื่อเทียบกับคนรุ่นเดียวกัน
กระบวนท่าเช่นนี้แข็งแกร่งเพียงพอแล้ว

“ตูม” ฉินลู่เพียงแค่ออกกระบวนท่าที่เรียบง่าย เพียงแค่
ดันมือออกไปในท่าธรรมดา

การหมุนของหยวนฮ่าวถูกทำให้หยุดชะงัก เขาถอยหลัง
ไปหลายก้าว ทว่ายังคงสัมผัสได้ถึงพลังที่แข็งแกร่ง จึงถอยหลัง
อย่างต่อเนื่อง เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ดูคล้ายว่าเขากำลังเล่นเกม
บางอย่างอยู่

“นี่มันเกิดอะไรขึ้น” ทุกคนตะลึง ฉินลู่คล้ายว่าเอาชนะได้
แล้ว หน้าซำยังไม่เปลี่ยนแรงสักระยะ นี่ทำให้ผู้คนรู้สึกคาดไม่ถึง
และตกตะลึงได้มากกว่าการประหม่อกันคราวก่อนของคนทั้งสอง

“คิดไม่ถึงว่านายจะไม่ใช่อะไร” หยวนฮ่าวมองฉินลู่
อย่างเหลือเชื่อ ในมุมมองของเขา ต่อให้พลังโจมตีของฉินลู่
แข็งแกร่งกว่าเขา แต่ก็ไม่น่าถึงขั้นสลายพลังของเขาได้อย่าง
ง่ายดายในกระบวนท่าเดียวแบบนี้ อย่างน้อยก็ต้องถอยหลังไป
สักหน่อย หรือไม่ก็ควรขยับตัวบ้าง

ทั้งที่สัมผัสได้ว่าพลังของฉินลู่ก็ไม่ได้แข็งแกร่งอะไรนัก
เลย แต่เหตุใดถึงมีประสิทธิผลเช่นนี้ได้ ช่างน่าแปลกใจ
เหลือเกิน

“ก็ไม่ใช่ไรนะ ฉันรู้สึกว่าจะไม่มีความจำเป็นต้องลงมือแล้ว นายว้างนั้นไหม” ฉินลู่ทำท่าช่วยไม่ได้ และพูดด้วยสีหน้าบริสุทธใจ

“ฉันไม่เชื่อไปซะหรอก” หยวนฮ่าวลงมืออีกครั้ง ซึ่งครั้งนี้ ดูคล้ายว่าเขาใช้กระบวนท่าที่เรียบง่าย แต่ในความเป็นจริงกลับแฝงด้วยกระบวนท่าตามหลังอีกสิบกว่ากระบวนท่า เขาไม่ได้หมั่นตัวแล้ว เพราะอยากดูท่วงท่าของฉินลู่อย่างชัดเจน

“ตูม” ฉินลู่ยังคงใช้กระบวนท่าเดิม

หยวนฮ่าวถอยหลังไปอีกกรอบ คราวนี้เขาถอยชะลูดไป เหมือนคนสวมรองเท้าสเก็ตน้ำแข็ง จนกระทั่งชนเข้ากับต้นไม้ ต้นหนึ่งถึงค่อยหยุดลง

ไปไม้บนต้นไม้ นั่นพากันร่วงลงมา

“ถ้ายังสู้กันต่อไป ฉันก็ไม่ว่าจริงๆว่าจะเกิดอะไรขึ้น” ฉินลู่กล่าวเตือนสติ

“ศิษย์พี่หยวนฮ่าว เมื่อวานนายคงโดนลอบโจมตีอย่างไม่ทันระวังตัว ดังนั้นร่างกายถึงยังไม่ได้รับการฟื้นฟู ตอนนี้จึง

กลายเป็นแบบนี้” หวังเทียนซิงยังไม่ปักใจเชื่อ จึงโจมตีมาทาง
ฉินลู่

“ระวัง” ชูทงตะโกน

“ตูม” หวังเทียนซิงกระเด็นออกไป ร่วงลงสู่พื้นแล้ว
กระอักเลือด สภาพน่าเวทนามากว่าหยวนฮ่าวเยอะ

สายตาที่ทุกคนมองฉินลู่เจือด้วยความตกตะลึงและ
ความรู้สึกโชคดี!

พวกเขาารู้สึกโชคดีที่ก่อนหน้านี้ไม่ได้โจมตีฉินลู่ไม่ว่าจะ
เป็นเมื่อวานหรือว่าตอนนี้ ด้วยพลังที่ฉินลู่แสดงออกมานั้น
เกรงว่าต่อให้พวกเขาบุกพร้อมกันก็ไม่มีประโยชน์

ฉินลู่รู้สึกขำในใจ การโจมตีแบบสะท้อนกลับของ
ชุดเกราะตะวันตกันผูกๆนี่ ถูกลำมาใช้งานกับผู้ฝึกวิชาเป็น
ครั้งแรก แต่ผลลัพธ์ช่างน่าประทับใจจริง ๆ

“ฉินลู่ นาย...” ตอนนี้หยวนฮ่าวกระอักกระอ่วนอย่างมาก
หากปล่อยฉินลู่ไปง่าย ๆ ต่อไปก็จะมีใครไว้หน้าตน แต่หาก

ลงมือก็ไม่มีทางเอาชนะฉินลุ่ได้เลย เขายังคงรู้สึกว่าเป็นคนบ้าเสียสติคนหนึ่ง ดังนั้นจึงไม่กล้ายั่วโมโหฉินลุ่อีก

ก่อนหน้านี้ตอนที่เจ้าหมอนี้ดูเหมือนไม่ค่อยสบายก็ยังกล้ายอมรับคำท้าจากเขาเลย

“อันที่จริงก็ไม่มีอะไรหรอก ฉินตี่มู่สุรามังกรหยกของนายไป บวกกับได้กินยาสมุนไพรพวกนั้น เลยฟื้นฟูได้เร็วขึ้น พลั๊กก็ได้รับการยกระดับขึ้นด้วยเล็กน้อย” ฉินลุ่ทำท่าครุ่นคิดแล้วพูด

“นั่นแหละ เมื่อเป็นแบบนี้ก็หมายความว่าเพราะของที่ฉันให้นายไป ทำให้นายกลายเป็นคนเก่งกาจขนาดนี้นั่นสินะ” หยวนฮ่าวอยากร้องไห้แต่ไร้น้ำตา ตนก็ช่างน่าเวทนาเสียจริงนึกไม่ถึงว่าเป็นตัวเองที่ช่วยคนผู้นี้

“อ้อ ตัวนายเองก็มีของเหล่านี้ แต่ทำไมถึงไม่เห็นเกิดผลที่ชัดเจนล่ะ แถมนายยังคงเหมือนกับเมื่อก่อนเลย” ฉินลุ่งงวย

บทที่ 1109 มอบของขวัญใหญ่

“ฉินลู่ นายบอกฉันได้ไหมว่านายใช้สุรามังกรหยกผสมผสานกับการใช้ยาสมุนไพรพวกนั้นยังงัยกันแน่” หยวนฮ่าวถามหยิ่งเซิง ตอนนี้อาไม่สนใจความแค้นที่มีต่อฉินลู่แล้ว ถ้ารู้วิธี พลังของตนก็จะหลุดหายไปไกลเป็นแน่

สุรามังกรหยกผสมผสานกับการใช้ยาสมุนไพร นี่ก็ไม่ถึงว่าจะมีผลลัพธ์ที่น่าทึ่งขนาดนี้ หากคนที่บ้านรู้ ต่อไปก็คงไม่ต้องเกรงกลัวผู้ใดในเกาะหลังซีนี้แล้ว ดูจากสีหน้าของฉินลู่ คล้ายเป็นผลลัพธ์ที่ได้มาอย่างคาดไม่ถึง เจ้าหนูนี้ซัดจะโชคดีเกินไปแล้ว ช่างเป็นอะไรที่พิลึกจริงเชียว

“จะให้บอกนายก็ได้ เพราะอันที่จริงก็ไม่ใช่ความลับอะไร!” ฉินลู่กระดิกนิ้วเรียกหยวนฮ่าว

หยวนฮ่าวรีบเดินมายังข้างกายของฉินลู่อย่างรวดเร็ว และมองฉินลู่เป็นผู้อาวุโสที่สูงส่งอย่างเป็นธรรมชาติ

“นายช่วยตามหาผู้อาวุธโสที่พาฉันมาที่นี่ก่อนหน้านี้ หรือไม่ก็ช่วยฉันสืบหาร่องรอยของคนผู้หนึ่ง แล้วฉันจะบอกวิธี แก่นาย ก่อนหน้านี้ฉันค้นพบโดยบังเอิญ แต่ฉันรู้ว่าขั้นตอนมันเป็นยังไง” ฉันลู่พุดโกหกมาตั้งมากมาย เพียงเพราะอยากสืบหาร่องรอยของสวีชียวน อย่างไรเสีย เขาก็ไม่ใช่คนที่นี้ ในเรื่องของการสืบหาแบบนี้ ก็ให้คนที่นี้เป็นคนจัดการจะเหมาะสมกว่า!

“ผู้อาวุธโสที่พานายเข้ามาก็ไม่รู้ว่าจะปรากฏตัวอีกที่ตอนไหน อันนี้...ฉันก็ไม่แน่ใจ แล้วคนที่นายต้องการตามหาละเป็นใคร” หยวนฮ่าวมีความสุขขึ้นมาโดยพลัน กะอีแค่ตามหาคนเท่านั้น ไม่ใช่เรื่องยากเย็นอะไรเลย อย่างไรเสีย เจ้าหนูนี้ก็เพิ่งขึ้นมาบนเกาะ คงยังไม่รู้จักบุคคลที่เก่งกาจอะไร หากเขาจะช่วยตามหา คงไม่น่าเป็นเรื่องที่ซับซ้อนอะไรมากนัก

ยังคงเป็นฉันลู่ที่โง่งม ถึงไม่รู้ว่าแท้ที่จริงแล้วสิ่งที่ได้ผลออกมาอย่างไม่คาดคิดนี้ซ่อนเร้นมูลค่ายิ่งใหญ่ไว้เพียงใด

“เป็นหญิงสาวที่นั่งเรือมายังเกาะหลังซีพร้อมกับฉัน ชื่อว่าสวีชียวน” ฉันลู่กตเสียดำและพุด เรื่องแบบนี้ไม่มีความจำเป็นต้องให้คนรู้เยอะ

“ได้ นายวางใจเถอะ นี่ไม่ใช่เรื่องซับซ้อนอะไรเลย ฉันจะ
สั่งการลงไป และจะสืบให้อย่างชัดเจน” หยวนฮ่าวยกมือขึ้นมา
แปะมือกับจินลู่

หยวนฮ่าวสั่งให้คนช่วยไปตามหาสวีชีย่วน พร้อมกันนี้ก็
ส่งข่าวกลับไปด้วย

คนตระกูลหยวนได้ฟังเรื่องนี้ ก็รีบเกณฑ์คนไปค้นคว้าวิจัย
เกี่ยวกับการใช้สูตรมังกรหยกผสมผสานกับยาตำรับนั้น ต่อให้
คนผู้นั้นรับปากว่าจะบอกหยวนฮ่าว แต่เรื่องนี้มักให้ความรู้สึก
แก่พวกเขาว่าถ้าสามารถทำการวิจัยจนเกิดผลได้เอง
ประสิทธิภาพก็จะดียิ่งกว่า

หลังจากการสืบค้นก็ไม่ได้ข่าวคราวของสวีชีย่วนเลย
หยวนฮ่าวไม่ได้บอกกับจินลู่ ทว่ากลับเรียกลูกน้องคู่ใจสองคน
เข้ามหารื้อแทน

คนหนึ่งคือหวังเทียนชิง ส่วนอีกคนคือไอ้พันเหลื่อง
ซื่อคงเหยียน

“พวกนายว่า ทำยังไงจินลู่ถึงจะเชื่อฟังฉันอย่างว่าง่าย”
หยวนฮ่าวให้ทั้งสองรีบคิดหาวิธี

หวังเทียนซิงพูดเสนอ “เรียกยอดฝีมือคนหนึ่งมา แล้วเอาชนะเขาซะ แค่นี้เขาก็จะเชื่อฟังอย่างว่าง่ายแล้ว”

“แบบนี้ไม่ได้ เจ้าหนูนี้ใช้กำลังบีบมันไม่ได้” หยวนฮ่าวบัดมือเบา ๆ ไม่ยอมรับข้อเสนอนี้ ยิ่งไปกว่านั้น ถ้าใช้วิธีลงมือเมื่อถึงตอนนั้นก็จะมีคนรู้เรื่องที่ฉินลู่เคยเอาชนะเขาเยอะขึ้น

“หรือไม่ก็หาผู้หญิงคนหนึ่งให้เขา เรื่องราวก็จะง่ายขึ้น” ซื่อคงเหยียนยิ้มชั่วร้ายพลางเอ่ย

“ให้ผู้หญิงคนเดียวก็พองั้นเหอ” หวังเทียนซิงยิ้มเยาะพลางพูด “นายคิดว่ามันง่ายเกินไปหรือเปล่า เจ้าหนูนี้ไหนเลยจะยอมเชื่อฟังกันง่าย ๆ อย่างนั้น สุวิธีของฉินยังไม่ได้เลยด้วยซ้ำ”

ในฐานะที่เป็นสุนัขรับใช้ ระหว่างพวกมันก็มีการแข่งขันเช่นกัน

“ฉันหมายความว่าหาผู้หญิงคนหนึ่งมาแล้ววกให้เขา จากนั้นก็หาคนมาจับเขาด้วยเรื่องชั่วสาว เมื่อถึงตอนนั้น นายให้พี่ชายของนายรับประกันความปลอดภัยให้เขา แต่มีข้อแม้ว่าเขาต้องเชื่อฟัง” ซื่อคงเหยียนพูดด้วยความลำพองใจ

อุบายนี้ชั่วช้ากว่ามาก

“พอใช้ได้” หยวนฮ่าวคิดกระบวนการทั้งหมดรอบหนึ่ง “หลังจากเขาเชื่อฟังแล้ว หากยกผู้หญิงคนนั้นให้ติดตามเขาจริง ไม่แน่ว่าเขายังอาจจะซาบซึ่งใจต่อฉันก็ได้!”

คนทั้งสามเดิมทีก็เป็นคนชั่วช้าสามัญ เมื่อมาระดมสมองกันแบบนี้ ไม่นานก็คิดหาวิธีและวางแผนได้สำเร็จ ทุกคนต่างพากันยิ้มอย่างชั่วร้ายโดยไม่มีใครยอมน้อยหน้า

เวลาเที่ยงในวันถัดมา หลังจากกินข้าวเสร็จแล้ว ฉินลู่ตั้งท่าจะจากไป

“คือว่า ฉินลู่ ฉันมีเรื่องหนึ่งจะพูดกับนาย...” จู่ๆ ชายหนุ่มที่ไว้ผมหางม้าก็ลุกขึ้น แล้วส่งยิ้มให้ฉินลู่

“เอ๊ะ? ถวนจื่อ มีเรื่องอะไร” ฉินลู่หยุดชะงักฝีเท้า มองถวนจื่ออย่างประหลาดใจเล็กน้อย เขาจำได้ว่าคนผู้นี้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับหยวนฮ่าวอย่างมาก อย่างน้อยที่สุดก็เป็นคนร่วมโต๊ะเดียวกัน ในทุกครั้งที่มีการพูดเยินยอหยวนฮ่าว คำพูดของคนผู้นี้จัดเป็นหนึ่งในพวกที่พูดเยอะที่สุด ความสัมพันธ์ตอนนี้องเขาและหยวนฮ่าวก็คือ ให้อีกฝ่ายช่วยตามหาคน

ถ้าหยวนฮ่าวหาเจอ อีกฝ่ายสามารถมาพูดกับเขาด้วยตัวเอง
แล้วโยจึงใช้ให้คนผู้นี้มาแทน

ท่าทางของถวนจื่อกระอักกระอ่วนเล็กน้อย เจื่อปนด้วยความ
ความสนใจ ไม่นานก็กลับกลายมาเป็นความลำบากใจ

ฉินลุ่ยยังคงรู้สึกแปลก จึงพูดออกไปตรง ๆ ว่า “ทำไม
เป็นเพราะอาหารวันนี้มีความพิเศษมาก ของที่ยกออกมาจาก
ห้องครัว ฉันไม่มีสิทธิ์กินนั้นหรอก” ต่อให้หยวนฮ่าวไม่ชอบหน้า
เขา แต่ว่าตอนนี้ผิวเผินก็นับว่าเป็นมิตร ไม่เห็นต้องมาคิดเล็ก-
คิดน้อยกับเรื่องแบบนี้เลย

“คือ...” ถวนจื่อเกิดบึ้งโง่เตี้ยขึ้นมา จึงชี้ไปที่ห้องของ
ตัวเองและพูดว่า “ห้องนี้ยกให้นายแล้วกัน”

“หา ยกให้ฉันเหรอ ฉันไม่ค่อยสนใจเท่าไรหรอก” ฉินลุ่ย
รู้แล้วว่าสามารถทำตกลงกับผู้อื่นเพื่อแย่งชิงห้องของอีกฝ่าย
เพียงแต่เขาไม่สนใจก็เท่านั้น พักอยู่ที่ไหนมันก็ไม่ต่างกันเท่าไร
เขาไม่มีความพึงเพื่อเหมือนคนพวกนี้หรอก!

“ไม่ให้ยกให้ก็ได้ ฉันรามาแลกห้องกัน เป็นไง” ถวนจื่อ
พูดด้วยความใจเย็น หากเป็นคนอื่นที่ได้แลกเปลี่ยนในบ้านไม้ที่

ดีกว่าก็คงยอมรับไปตั้งนานแล้ว แต่ฉันลุ่มคนนี้ช่างแตกต่างจาก
คนทั่วไปจริงๆ

“แลกห้องเหอ ทำไมเราต้องแลกห้องกันด้วย” ฉันลุ่ม
มองถวนจื่อด้วยความไม่เข้าใจ ถ้าไม่ใช่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับสวี่-
ชีย่วน ฉันลุ่มก็ลุ่มรู้สึกว่ามันแปลกๆ ทุกคนไม่ใช่ญาติมิตรกัน
และยิ่งไปกว่านั้นอันที่จริงคนพวกนี้ยังคงเลือกที่จะยืนอยู่ฝั่ง
เดียวกับหยวนฮ่าว แล้วอยู่ดีๆ จะมาทำดีกับเขาขนาดนี้ได้
อย่างไร

“คือแบบนี้ละ ห้องของฉันมีของดีเพิ่มขึ้นมาเยอะแยะเลย
เมื่อเทียบกับบ้านฟางของนาย มันยังคงแตกต่างกันอยู่บ้าง อีก
เดี๋ยวยังมีของอย่างอื่นมาอีก ฉันจะยกให้นายหมดเลย นายว่า
ยังงิ” ถวนจื่อพูดยิ้มๆ “บอกตามตรง ตอนนี้ฉันดูออกแล้วว่า
นายมีพลังและความสามารถมาก ก็เลยอยากทำดีกับนาย
สักหน่อย ถือเป็นการฝากตัวเป็นลูกน้องงิ”

“ดังนั้นนายถึงจัดเตรียมห้องของนายไว้ ก็เพื่อให้ฉันได้
ดื่มด่ำนั้นเหอ แค่เพื่ออยากเอาใจฉันนี่เหอ” ฉันลุ่มรู้สึกผิดปกติ

“นายเข้าใจว่าแบบนั้นก็ได้ ฉันลדתิฐิของตัวเองลงแล้วละ” ถวนจื่อพูดด้วยใบหน้าจริงใจ “ก็ไม่ว่านายจะยินดีรับไว้หรือไม่”

“ฉันจะลองไปดูสักหน่อย ถ้าพักได้อย่างสบายขึ้น ฉันก็จะรับไว้ละ” ฉินลู่พยักหน้าแล้วพูด ฉินลู่มั่งรู้สึว่าเรื่องราวคงไม่ได้มีแค่นี้แน่ เกรงว่าคนพวกนี้คงมีแผนการชั่วร้ายบางอย่าง ทว่าเขาก็ประหลาดใจอยู่เหมือนกัน

อย่างไรเสีย เมื่ออยู่ต่อหน้าพลังอันเด็ดขาด แผนการชั่วร้ายทุกอย่างล้วนแต่ไม่มีความหมายอันใดทั้งสิ้น

ฉินลู่เข้ามายังบ้านไม้ของถวนจื่อ สิ่งของในนี้มีเยอะจริง ๆ ตามที่อีกฝ่ายบอกมา แถมยังมีอ่างไม้ไว้แช่อาบ และนี่ก็ไม่ถึงว่าบนเตียงยังมีผู้หญิงอยู่คนหนึ่ง ผู้หญิงคนนี้สวมชุดสาวใช้ แต่กลับมีรังสีของผู้ดีที่สูงศักดิ์ หน้าตาก็สวยงามอย่างยิ่ง

เอ ยกผู้หญิงคนหนึ่งให้เขาด้วยอย่างนั้นหรือ

จู่ ๆ ฉินลู่ก็ขยับเข้าไปใกล้ขึ้น บีบนิ้วกลางที่มือขวาของหญิงสาว พลันทำท่าครุ่นคิด

ที่แท้งึงสาวผู้นี้มีพลังอยู่ในชั้นจินตนาระดับกลาง แต่
ว่าภายในร่างกายของเธอกลับมีพลังวิญญาณที่อยู่ในชั้นพลัง
จินตนาระดับสมบูรณ์ ซึ่งพลังวิญญาณที่ว่านี้ คนทั่วไปมองไม่
ออก หากแต่เป็นเพราะชินลู่สามารถอาศัยไข่มุกวิเศษและ
วิชาการแพทย์ของตนถึงคาดเดาได้เท่านั้น

ดบอຍាບ

ซูเปอร์ดอกเตอร์แห่งห้องพยาบาล เล่ม 19

天才校医

PineBook

ในเครือบริษัทอมรินทร์ คอร์เปอเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969 E-mail: info@amarin.co.th

www.amarinbooks.com   @amarinbooks Pine Book

《天才校医》 Vol.19

Author: 召北 Zhao Bei

Copyright © by COL Digital Publishing Group Co., Ltd.

Thai (language) Translation Copyright © 2024 by Amarin Corporations Public Co., Ltd.

This Thai edition is published by arrangement with COL Digital Publishing Group Co., Ltd.

Arranged through Beijing Wenxin Wenchuang Technology Co., Ltd. (北京文心文创科技有限公司) &

Pelican Media Agency Ltd., Taiwan

All rights reserved

สงวนลิขสิทธิ์หนังสือเล่มนี้ตามพระราชบัญญัติ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ห้ามคัดลอกเนื้อหา ภาพประกอบ รวมทั้งตัดแปลงเป็นฉบับอื่นที่ก่อกวนลิขสิทธิ์

หรือเผยแพร่ด้วยรูปแบบและวิธีการอื่นใดก่อนได้รับอนุญาต

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของคุณข้อมูลอมรินทร์

召北 Zhao Bei

ซูเปอร์ดอกเตอร์แห่งห้องพยาบาล เล่ม 19 / 召北 Zhao Bei : เขียน; บุษบาเหมันต์ : แปล จาก 天才校医.— กรุงเทพฯ: ไพน์ อมรินทร์ คอร์เปอเรชั่นส์, 2567.

(1) , 549 หน้า.

1. นวนิยายจีน. I. บุษบาเหมันต์ ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

ISBN 978-616-18-7899-3